

Сүлејман ӘЛӘСКӘРОВ

бәстәкар, Азәрбајчан ССР халг артисти, республика Дөвләт мұкафаты лауреаты

Инсан һәјаты чох гәрибәдир. Илләр бир-бирини әвәз етдикчә онун гәлбиндә мұхтәлиф адамлар һаггында, јашадығы, боја-баша чагдығы, тәһсил алдығы јерләр һаггында хатирәләр баш галдырыр. Белә һалларда сөз-сөзү, сөһбәт-сөһбәти чәкир. Бир әһвалатын, бир эпизодун сорағы илә бә'зән мұһүм елми әһәмијјәт кәсб едән дүјүнләр ачылыр. Индијәдәк дејиләнләрә тамамилә јени халлар, рәнк-ләр әләвә олунур. Әлбәттә, хатирәләрин һамысы бөјүк мараг доғурур. Лакин илк дәфә ајаг ачдығын, «Әлифба»ны, «Ана», «Вәтән» кәл-мәләрини өјрәндијин мәктәблә бағлы хатирәләр даһа әзиздир. Бу чәһәтдән 150 иллик јубилејини гејд етдијимиз доғма мәктәбим—Шушадакы 1 нөмрәли мәктәблә әлагәдар хатирәләри јада салмаг јеринә дүшәр.

30-чу илләрин сөһбәтидир. Мәктәбә јеничә гәдәм гојмушдум. Елә илк күнләрдән бурада чалышан мұәллимләрин гајгыкешлијини һисс едирдим. Ајлар, илләр бир-бирини әвәз етдикчә биз доғма мәктәбә даһа үрәклә бағланырдыг. Мәктәбин директору Мүтәллим Аббасов, онун һәјат јолдашы Шәндә мұәллим, тарих мұәллими Мәрдан Әлијев (мұһарибәдән сонракы илләрдә узун мүддәт мәктәбин директору олмушдур), әдәбијјат мұәллими, һәмчинин дәрс һиссә мүдири Әјјуб Мусәјев вә онун һәјат јолдашы Дилбәр мұәллим, бәдән тәрбијәси мұәллими Әһәд Әлијев вә башгалары бизә гајгы көстәридиләр. Еһтијачы оланлары мұәјјәнләшидирир, онларын исти палтарларла тә'мин едил-мәсинә чалышырдылар. Ону да де-јим ки, мән дә бу гајгыны көрмү-шәм вә һисс етмишәм.

О заман мәктәбимизин директо-

ру вә ајры-ајры мұәллимләр мәк-тәбдә идман вә өзфәалијјәт дәрнәк-ләри јаратмага хүсуси фикир ве-рирдиләр. Буна көрә дә ушагларын асудә вахты, демәк олар ки, мәктәб-дә кечирди. Мән һәм өзфәалијјәт, һәм дә идман дәрнәкләриндә ишти-рак едирдим. Волејбол команда-мыз рајон вә вилајәт үзрә кечирилән бүтүн јарышларда иштирак едир вә һәмшә дә галиб кәлирди. Әл-бәттә, бу доғма мәктәбимизә мә-һәббәтдән ирәли кәлирди. О заман һәгмә дәрсиндә олмуш бир әһвала-ты да јахшы хатырлајырам. Нәгмә мұәллими Дилбәр ханым һәмни дөврдә чох дәбдә олан «Јени кәнд» маһнысынын мәтнини көстәриб де-ди:—Ким бу маһныны охуја би-ләр?

Маһны радио илә тез-тез сәслән-дији үчүн мән ону, демәк олар ки, әзбәрләмишдим. Маһныны авазла охујанда шакирд достларымын вә Дилбәр мұәллимин тәәччүбү артды. Һамы мәни тә'рифләди. Дилбәр мұәллим деди ки, сәнин јахшы му-сиги габилијјәтин вар. О заман Дилбәр мұәллим билмирди ки, мән дәрсә кедиб-кәләркән түтәк чалы-рам вә һәмни түтәк һәмшә чап-тамда олур. Әлбәттә, севимли мұ-әллимләримин мәсләһәти илә мән сонралар мусиги тәһсилә алмага башладым. Мәһз бу күн бир бәстә-кар, бир сәнәткар кими јетишмәјим, таһырмағым үчүн доғма мәктәби-мизә, бөјүмәкдә олан һәслә һәртә-рәфли гајгы көстәрән партија вә һөкүмәтимизә борчлујам. Ону да гејд едим ки, 150 јашы гејд олунан мәктәбимизин мезунларынын әкә-ријјәти инди көркәмли алим, сәнәт атамы, гочаман педагог кими фәа-лијјәт көстәрир. Биз фәхр елирик ки, бөјүк тарихи, зәңкич әһәләтән олан белә мәктәбин, елм, тәһсил очагынын јетишдирмәләријик.